

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 25 października 2022 r. – T GmbH/Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

(Sprawa C-671/22)

(2023/C 63/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T GmbH

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

Pytania prejudycjalne

1) Czy pkt 1.2.2 załącznika V (Definicje bardzo dobrego, dobrego i umiarkowanego stanu ekologicznego w jeziorach) do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „zakłócenia” w tabeli „Biologiczne elementy jakości”, wiersz „Ichtiofauna”, kolumna „Stan bardzo dobry”, oznaczają wyłącznie wpływy antropogeniczne?

W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

2) Czy wymieniony przepis należy interpretować w ten sposób, że odchylenie biologicznego elementu jakości „ichtiofauna” od stanu bardzo dobrego, którego przyczyną są zakłócenia inne niż antropogeniczne wpływy na fizykochemiczne lub hydromorfologiczne elementy jakości, prowadzi do tego, że biologiczny element jakości „ichtiofauna” nie podlega zaklasyfikowaniu również do „stanu dobrego” lub „stanu umiarkowanego”?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 327, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 22 listopada 2022 r. – S.R.G./„Profi Credit Bulgaria” EOOD

(Sprawa C-714/22)

(2023/C 63/25)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: S.R.G.

Strona pozwana: „Profi Credit Bulgaria” EOOD

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE⁽¹⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że koszty usług dodatkowych uzgodnionych w związku z umową o kredyt konsumencki – takie jak opłaty za możliwość odroczenia i obniżenia rat – stanowią część rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w ramach kredytu?

2. Czy art. 10 ust. 2 lit. g) dyrektywy 2008/48/WE należy interpretować w ten sposób, że nieprawidłowe wskazanie rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w umowie o kredyt zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem (kredytobiorcą) należy uznać za brak wskazania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w umowie o kredyt, a sąd krajowy powinien wyciągnąć konsekwencje przewidziane w prawie krajowym na wypadek niewskazania rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania w umowie o kredyt konsumencki?